

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci navrhovatelky: **MUDr. T. Š.**, zastoupena JUDr. Vladanou Vališovou, LL.M., advokátkou se sídlem Balbínova 1093/27, Praha, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 11. 5. 2021, č. j. MZDR 14597/2021-2/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Řízení o návrhu **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatelka podala dne 17. 5. 2021 návrh na zrušení opatření obecné povahy ze dne 11. 5. 2021, č. j. MZDR 14597/2021-2/MIN/KAN (dále též „mimořádné opatření odpůrce“).

[2] Podáním ze dne 26. 5. 2021 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne vzala navrhovatelka prostřednictvím své zástupkyně návrh na zrušení mimořádného opatření odpůrce v plném rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem, a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí návrhu, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o návrhu výrokem I. zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o návrhu je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Navrhovatelka uvedla, že ke zpětvzetí návrhu přistoupila v důsledku jednání odpůrce, který mimořádným opatřením ze dne 22. 5. 2021, č. j. MZDR 21735/2021-1/MIN/KAN, změnil napadené mimořádné opatření, a to tak, že prodloužil dobu, po kterou osoby po prodělání onemocnění covid-19 nemusí podstupovat testování vyžadované mimořádným opatřením odpůrce, z 90 dnů od prodělání onemocnění na 180 dnů. Navrhovatelka zjevně dospěla k závěru, že tato skutečnost může mít dopad do posouzení její aktivní legitimace, neboť nově se na ni nevztahuje povinnost testování, vůči které návrhem brojila. Nově stanovená lhůta u ní totiž uplyne až dne 2. 7. 2021. Nejvyšší správní soud se s názorem navrhovatelky neztotožňuje. Navrhovatelka brojila obecně proti povinnosti testování osob po prodělání nemoci, které zjevně považovala za nepřiměřené ve srovnání s pravidly stanovenými pro osoby očkované. Namítala, že po prodělání nemoci lze předpokládat dlouhodobou imunitu vůči onemocnění covid-19. Zpochybňovala stanovení povinnosti jako takové, respektive především rozdílné stanovení povinnosti pro osoby po prodělání onemocnění a po podstoupení očkování. Proti mimořádnému opatření odpůrce tedy brojila takovým způsobem, který fakticky nebyl dotčen změnou napadeného opatření. Skutečnost, že nyní se na ni daná povinnost nevztahuje, nemá na její argumentaci dopad. Stále platí, že v budoucnu se testování ve stanovených situacích bude muset podrobit (po uplynutí 180 dnů od prodělání nemoci), přestože to zjevně nepovažuje za přiměřené. Skutečnost, že daná povinnost nastane vůči navrhovateli v budoucnu, bez dalšího nebrání přezkumu věci. Jak navíc navrhovatelka výslovně uvedla ve svém podání ze dne 26. 5. 2021, ke zpětvzetí návrhu přistoupila z důvodu, že byla vyzvána k zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud proto neshledal dostatečné důvody pro postup podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., dle které vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Zároveň považuje za vhodné uvést, že obdobně postupoval také v usneseních ze dne 20. 5. 2021, č. j. 5 Ao 17/2021 - 31, a č. j. 5 Ao 18/2021 - 41, ve kterých navrhovatelé vzali svůj návrh zpět z důvodu zrušení mimořádných opatření. V uvedených případech tedy došlo k faktickému zániku povinností stanovených dotčenými mimořádnými opatřeními, avšak ani tato skutečnost nevedla k aplikaci postupu podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. A maiori ad minus tedy není možné přiznat navrhovateli náhradu nákladů řízení ani v nyní posuzovaném případě.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu